

# ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004



2009

*Έγγραφο συνόδου*

24.11.2006

B6-0625/2006

## ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

εν συνέχεια της ερώτησης για προφορική απάντηση B6-0428/2006

σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 5, του Κανονισμού

του Jean-Marie Cavada

εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και  
Εσωτερικών Υποθέσεων

σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειώσει η ΕΕ όσον αφορά τη δημιουργία  
ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (ΧΕΑΔ)(άρθρα 2 και 39  
της Συνθήκης ΕΕ)

**Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειώσει η ΕΕ όσον αφορά τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης (ΧΕΑΔ)(άρθρα 2 και 39 της Συνθήκης ΕΕ)**

*Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,*

- έχοντας υπόψη το άρθρο 2 της Συνθήκης ΕΕ που θέτει για την Ένωση το στόχο να αναπτυχθεί ως χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 39 της ίδιας Συνθήκης που αναθέτει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να διεξάγει κάθε χρόνο συζήτηση σχετικά με την πρόοδο που επιτυγχάνεται σε αυτό τον τομέα,
- έχοντας υπόψη τις απαντήσεις που έδωσε το Συμβούλιο κατά τη συζήτηση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 στην προφορική ερώτηση B6-0428/2006 καθώς και την παρουσίαση εκ μέρους της Επιτροπής των ανακοινώσεων της σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης και των μελλοντικών προοπτικών του,
- έχοντας υπόψη τις συζητήσεις κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής συνάντησης της 2ας και 3ης Οκτωβρίου 2006 που διοργανώθηκε από κοινού με το Κοινοβούλιο της Φινλανδίας,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 108, παράγραφος 5 του Κανονισμού του,
  - A. επισημαίνοντας ότι, σε έναν ολοένα και πιο παγκοσμιοποιημένο κόσμο που αντιμετωπίζει συνεχώς κρίσεις και δυσεπίλυτες εντάσεις, οικονομικές ανισότητες και συνεχώς αυξανόμενα μεταναστευτικά ρεύματα, ιδεολογικές και πολιτισμικές συγκρούσεις που αφορούν ένα διαρκώς αυξανόμενο αριθμό ατόμων, καθώς και τρομοκρατικές απειλές απρόβλεπτης εμβέλειας, δεν παύουν να πολλαπλασιάζονται οι απαιτήσεις των ευρωπαίων πολιτών να μπορούν να απολαύουν μέσα στην Ένωση περισσότερης ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης,
  - B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, επτά χρόνια μετά τα συμπεράσματα του Τάμπερε, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει συνεκτική μεταναστευτική πολιτική και, ειδικότερα, δεν έχει πολιτική για τη νόμιμη μετανάστευση,
  - Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτοί οι παράγοντες εξωτερικής πίεσης:
    - δεν είχαν μπορέσει να ληφθούν υπόψη το 1999 από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά την έγκριση του πρώτου προγράμματος του Τάμπερε και ότι ελήφθησαν ανεπαρκώς μόνον υπόψη κατά τον καθορισμό του προγράμματος της Χάγης, το Νοέμβριο του 2004,
    - είναι ήδη εκτός ελέγχου σε επίπεδο μεμονωμένων κρατών μελών και θα είναι δύσκολο να τεθούν υπό έλεγχο και από την ίδια την Ένωση, εάν δεν αποκτήσει

σύντομα τα μέσα για την υλοποίηση των φιλοδοξιών της και δεν καθιερωθεί ως αξιόπιστος συνομιλητής για τις πολιτικές που αφορούν τον ΧΕΑΔ απέναντι σε άλλους διεθνείς οργανισμούς όπως τα Ηνωμένα Έθνη<sup>1</sup>, ή, σε περιφερειακό επίπεδο, στην Αφρικανική Ένωση για τις πολιτικές της μετανάστευσης και της ανάπτυξης, ή ακόμη, στην ευρωπαϊκή ήπειρο, χωρίς μια πιο διαρθρωμένη συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης και τα όργανά του που είναι επιφορτισμένα με την προώθηση του κράτους δικαίου και την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων<sup>2</sup>,

- Δ. υπενθυμίζοντας ότι, ελλείψει συνεκτικού κεκτημένου και κοινών θέσεων των κρατών μελών της, η ΕΕ δεν είναι σε θέση να επηρεάσει αποτελεσματικά στους τομείς του ΧΑΕΔ, τη θέση των τρίτων χωρών συμπεριλαμβανομένων και των συμμάχων της, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, και ότι αυτό μπορεί να αποβεί εις βάρος της αξιοπιστίας της και επιπλέον να την υποχρεώσει να υφίσταται τις πολιτικές και στρατηγικές πρωτοβουλίες αυτών των χωρών,
- Ε. τονίζοντας ότι η στρατηγική αυτή αδυναμία σε επίπεδο ΕΕ δεν οφείλεται μόνο στο γεγονός ότι οι πολιτικές αυτές μεταβιβάστηκαν μόλις πρόσφατα<sup>3</sup> στο επίπεδο της ΕΕ, αλλά κυρίως στο γεγονός ότι η μεταβίβαση έγινε κατά την υπογραφή των Συνθηκών του Μάαστριχτ και του Άμστερνταμ, με πολλές επιφυλάξεις εκ μέρους των κρατών μελών και ότι η μετάβαση στην τακτική νομοθετική διαδικασία, που είχε ήδη προβλεφθεί για το 1993, δεν ολοκληρώθηκε παρά μόνο με δειλά βήματα το 1999, το 2001, το 2004 και, τέλος, επί τη ευκαιρία του σχεδίου της Χάγης, το 2005 με την (μερική) ενεργοποίηση της "γέφυρας" που προβλέπει το άρθρο 67 της Συνθήκης ΕΚ,
- ΣΤ. υπενθυμίζοντας ότι σήμερα ακόμη ο πολλαπλασιασμός των νομικών βάσεων για έναν και τον αυτό πολιτικό στόχο, ο πολλαπλασιασμός συγκρούσεων και προσφυγών για την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων των κοινοτικών οργάνων, ο κανόνας της ομοφωνίας και, κυρίως, η απουσία ενός πραγματικού δημοκρατικού και δικαστικού ελέγχου καθιστούν ιδιαίτερα εύθραυστες τις πολιτικές του τρίτου πυλώνα όσον αφορά το σεβασμό, εκ μέρους της ΕΕ, των αρχών επί των οποίων διακηρύσσει ότι ερείδεται (άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ),
- Ζ. προειδοποιώντας για τους κινδύνους να αναπτυχθούν εκτός ευρωπαϊκών συνθηκών θέματα τα οποία αποτελούν ήδη αντικείμενο προτάσεων από την πλευρά των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων· επιθυμώντας την έναρξη ενός ανοικτού διαλόγου που θα βασίζεται στην έντιμη συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και με τα εθνικά κοινοβούλια, σχετικά με την ενσωμάτωση της Συνθήκης του Ρύμ στην κοινοτική Συνθήκη, ώστε το ΕΚ να μπορεί να ασκεί δημοκρατικό έλεγχο,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη έχουν απόλυτη επίγνωση αυτού του δημοκρατικού, δικαστικού και ακόμη και λειτουργικού ελλείμματος και ότι, με την

<sup>1</sup> Συγκεκριμένα με το Συμβούλιο Ασφαλείας και τις επιτροπές του για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, το Συμβούλιο για τα θεμελιώδη δικαιώματα και τους διάφορους ειδικευμένους οργανισμούς του που μπορούν να επηρεάσουν τα μέτρα της ΕΕ όσον αφορά την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη.

<sup>2</sup> Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Γενικός Γραμματέας του ΣτΕ, Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

<sup>3</sup> Ακόμη και αν οι πρώτες προσπάθειες για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου χρονολογούνται ήδη από το 1975, ύστερα από ένα πρώτο κύμα τρομοκρατικών επιθέσεων στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

υπογραφή της Συνταγματικής Συνθήκης, δεσμεύτηκαν να καταστήσουν υποχρεωτικό, από το Νοέμβριο του 2006, ό,τι αφηνόταν στη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου με βάση τη Συνθήκη του Μάαστριχτ,

- Θ. πεπεισμένο ότι η ενεργοποίηση των "γεφυρών" που προβλέπουν τα άρθρα 67 της Συνθήκης ΕΚ και 42 της Συνθήκης ΕΕ, συνάδει όχι μόνο με το σημερινό συνταγματικό πλαίσιο, αλλά και με το μελλοντικό και, κατά συνέπεια, το Συμβούλιο θα πρέπει να την ενεργοποιήσει και με βάση το άρθρο 18 της Σύμβασης της Βιέννης που δεσμεύει τα συμβαλλόμενα μέρη να συνεργαστούν για να δημιουργήσουν τις ιδανικότερες συνθήκες για τη μελλοντική κύρωση,
- I. ενστερνιζόμενο την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ενεργοποιήσει κατά τη διάρκεια του 2007 τις "γέφυρες" που προβλέπονται από τα άρθρα 67 της Συνθήκης ΕΚ (καταργώντας τα όρια στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου για τα θέματα του τίτλου IV της Συνθήκης ΕΚ) και 42 της Συνθήκης ΕΕ, όπως συνέστησε ήδη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο<sup>1</sup>, στις 14/10/2004,
- ΙΑ. υπενθυμίζοντας ότι η ενεργοποίηση της "γέφυρας" αφήνει στο Συμβούλιο την ευχέρεια να αποφασίσει για τους όρους του όσον αφορά τις ψηφοφορίες και ότι, στο πλαίσιο αυτό, πολλές λύσεις θα μπορούσαν να εξευρεθούν για να διαφυλαχθεί σε ορισμένες περιπτώσεις και/ή για συγκεκριμένες χρονικές περιόδους η ομοφωνία, αρκεί να υπάρχει σε όλα τα θέματα που άπτονται των δικαιωμάτων των ευρωπαϊών πολιτών συναπόφαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο δεν μπορεί να λαμβάνεται λιγότερο υπόψη από το μικρότερο των κρατών μελών,
- ΙΒ. θεωρώντας ότι εφόσον οι "γέφυρες" ενεργοποιηθούν με βάση τις ισχύουσες Συνθήκες, συνάδουν ήδη με το πλαίσιο που επιβάλλει η Συνταγματική Συνθήκη και δεν πρέπει να υπερβαίνουν αυτά που προβλέπει (για παράδειγμα όσον αφορά τις ποσοτώσεις στη μεταναστευτική πολιτική),
- ΙΓ. εκτιμώντας ότι είναι επίσης αναγκαίο να καθοριστεί προς ποια κατεύθυνση θα στραφούν οι εν λόγω "γέφυρες" και, εάν μπορούν να προστεθούν νέοι στόχοι στις ισχύουσες Συνθήκες, ότι θα ήταν ενδεδειγμένο να προβλεφθούν στα δύο επόμενα χρόνια μέτρα για την ενοποίηση / απλούστευση του κεκτημένου της Ένωσης στον τομέα του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης όπως έχει διαμορφωθεί μέσα από τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, συγκεκριμένα μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Ένα τέτοιο έργο ενοποίησης και απλούστευσης θα πρέπει να αποσκοπεί στην εξάλειψη των πολυάριθμων ασυνεπειών και, κατά το δυνατόν, στη γενίκευση των κεκτημένων των ενισχυμένων συνεργασιών (βλ. Σένγκεν),

---

<sup>1</sup> Συνιστά στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο, όσον αφορά τον καθορισμό του μέλλοντος του ΧΕΑΔ, να εμπνευστούν από τρεις επιταγές γενικής εμβέλειας : α) ενίσχυση της νομιμότητας του ΧΕΑΔ: -μέσω της ειλημμένης απόφασης, σύμφωνα με το πνεύμα του Συντάγματος και των συμφωνιών που έχουν ήδη συναφθεί κατά την εφαρμογή της συνθήκης της Νίκαιας, να γίνεται χρήση της διαδικασίας συναπόφασης με το Κοινοβούλιο, να γίνεται χρήση της ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία στο πλαίσιο του Συμβουλίου και να επεκταθεί η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου στους τομείς του ΧΕΑΔ, αρχικά για τα μέτρα στον τομέα της μετανάστευσης (άρθρο 67 της Συνθήκης ΕΚ) και εν συνεχεία για τα μέτρα που συνδέονται με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διεθνούς εγκλήματος (άρθρο 42 της Συνθήκης ΕΕ), (...).

- ΙΔ. εκτιμώντας την απαίτηση για βελτίωση της πρακτικής συνεργασίας ήδη με βάση τις υφιστάμενες Συνθήκες, εκ μέρους των πολιτών και των λειτουργών καθώς και του Συμβουλίου, στους κόλπους του οποίου δεν υπήρξε μέχρι σήμερα συμφωνία που να επιτρέπει την πραγματική προώθηση αυτής της συνεργασίας,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα νέα κράτη μέλη που ανταποκρίνονται στα κριτήρια του Σένγκεν και είναι σε θέση να ενταχθούν στο σύστημα δεν πρέπει να τιμωρούνται αδικώς με σημαντικές καθυστερήσεις στην εφαρμογή του SIS II (Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς),
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέδειξε αξιοσημείωτη ταχύτητα και συμβιβαστικό πνεύμα, επιτυγχάνοντας συμφωνία από την πρώτη ανάγνωση σχετικά με τα τρία νομοθετικά κείμενα που συνιστούν τη δέσμη που αφορά τη νομική βάση του SIS II,
1. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει στο Συμβούλιο εντός του 2007 το σχέδιο απόφασης που θα ενεργοποιεί το άρθρο 42 της Συνθήκης ΕΕ και θα μεταβιβάζει στο κοινοτικό πλαίσιο (τίτλος IV της Συνθήκης ΕΚ) τις διατάξεις που αφορούν την αστυνομική συνεργασία (συμπεριλαμβανομένης της EUROPOL) και τη δικαστική συνεργασία σε θέματα ποινικού δικαίου (συμπεριλαμβανομένης της EUROJUST)·
  2. ζητεί από το Συμβούλιο:
    - να εγκρίνει επείγοντως, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το σχέδιο απόφασης που στηρίζεται στο άρθρο 67 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την κατάργηση των περιορισμών στις αρμοδιότητες του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο πλαίσιο του Τίτλου IV της ΣΕΚ και να καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να επιταχύνει την εξέταση των προδικαστικών προσφυγών στα θέματα που εμπίπτουν στο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης·
    - να προβλέψει την επέκταση της συναπόφασης με το Κοινοβούλιο και της ειδικής πλειοψηφίας στο Συμβούλιο σε όλες τις περιπτώσεις όπου αυτό είναι εφικτό με βάση τις ισχύουσες Συνθήκες, όπως η νόμιμη μετανάστευση ή η ένταξη των πολιτών τρίτων χωρών, όπως προβλέφθηκε το 2004 από την ολλανδική προεδρία του Συμβουλίου·
  3. ζητεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να δώσει στο Συμβούλιο και την Επιτροπή τις εξής κατευθύνσεις:
    - α) να αναπροσαρμόσουν την ευρωπαϊκή νομοθεσία γύρω από τη θεμελιώδη απαίτηση να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ένωση και, όταν πρόκειται για θέματα ατομικών δικαιωμάτων, να μην περιορίζεται μόνο σε ζητήματα διασυνοριακής φύσεως. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να μπορεί να βασιστεί στην εμπειρία και την υποστήριξη του μελλοντικού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,

- β) να ενεργοποιηθούν προκειμένου να ενισχύσουν την προάσπιση των θεμελιωδών αρχών της ΕΕ (άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ) καθώς και των μηχανισμών προειδοποίησης και κυρώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 7 της Συνθήκης ΕΕ. Η νομολογία των Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων, των συνταγματικών δικαστηρίων και οι έρευνες που έχουν κινηθεί είτε σε επίπεδο Συμβουλίου της Ευρώπης είτε σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αρκούν για να καταδειχθεί ότι ο σεβασμός αυτών των αρχών πρέπει να αποτελεί μόνιμη μέριμνα των κρατών μελών καθώς και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και ότι αυτά θα πρέπει να υιοθετήσουν δημοσιοποιημένα κριτήρια αναφοράς για τη βελτίωση της ποιότητας της δικαιοσύνης και της αστυνομικής συνεργασίας· στο πλαίσιο αυτό, η ενεργοποίηση της διαδικασίας προειδοποίησης που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1 της ΣΕΕ θα πρέπει να περιληφθεί μεταξύ των συνήθων μέτρων αλληλοβοήθειας που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των αρχών που προβλέπονται από το άρθρο 6 της ΣΕΕ·
- γ) να ανταποκριθούν στο αίτημα για πραγματική βελτίωση της πρακτικής συνεργασίας με την ενίσχυση και την εναρμόνιση των εξουσιών τις οποίες διαθέτουν επί του παρόντος το Eurojust και τα εθνικά του μέλη, ιδίως μέσω της εκχώρησης πραγματικής εξουσίας συντονισμού των ερευνών και διώξεων, εξουσίας κίνησης των διώξεων, και να συμβάλουν στη διευθέτηση των συγκρούσεων αρμοδιοτήτων, καθώς και μέσω της εκχώρησης στην Europol της εξουσίας να οργανώνει και να συντονίζει έρευνες και επιχειρησιακές δράσεις από κοινού με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στο πλαίσιο κοινών ομάδων έρευνας· τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να συζητούν κάθε χρόνο για την πρόοδο και για τα προβλήματα που ανέκυψαν στη δραστηριότητα αυτού του τύπου και να διαπιστώνουν κατά πόσον καθίστανται αναγκαίες προσαρμογές σε επίπεδο εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας·
- δ) να διασφαλίσουν ότι μέσω της ευρωπαϊκής νομοθεσίας δεν δημιουργείται ένα κράτος εποπτείας και ότι οι παρεμβάσεις της δημόσιας αρχής στην άσκηση των ατομικών ελευθεριών περιορίζονται αυστηρά και υπόκεινται σε περιοδική αναθεώρηση με συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων·
- ε) να καλύψουν το σημερινό έλλειμμα σε επίπεδο ευρωπαϊκής νομοθεσίας όσον αφορά την επεξεργασία απόρρητων δεδομένων που διαθέτουν τα όργανα της ΕΕ· να προβλέψουν, κατά συνέπεια, την αναθεώρηση του άρθρου 9 του κανονισμού 1049/01, και τη σύσταση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επιτροπής για τον έλεγχο των απόρρητων δραστηριοτήτων·
- στ) να φροντίσουν, με την έγκριση συστάσεων του Συμβουλίου, για την εφαρμογή στα κράτη μέλη των αρχών/συστάσεων του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης σύμφωνα με το άρθρο 52 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όσον αφορά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο των μυστικών υπηρεσιών (βλ. ειδικότερα τις μελλοντικές συστάσεις της κοινοβουλευτικής επιτροπής που είναι επιφορτισμένη με την εξέταση του φακέλου των πτήσεων της CIA)·

4. ζητεί από το Συμβούλιο να παρουσιάσει το συντομότερο δυνατόν στο Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο τον προσανατολισμό που εξετάζει όσον αφορά το σχέδιο απόφασης πλαίσιο για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις· προειδοποιεί για τον κίνδυνο να καταστεί η πρόταση κενή ουσίας και υπενθυμίζει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει το Συμβούλιο για την πολιτική συμμετοχή του ΕΚ στην έγκριση της εν λόγω απόφασης πλαίσιο·

5. καλεί τα εθνικά κοινοβούλια να επαληθεύσουν το ταχύτερο την επίπτωση σε εθνικό επίπεδο των νέων διατάξεων που σχεδιάζει το Συμβούλιο όσον αφορά την προστασία των δεδομένων, την εφαρμογή της αρχής της διαθεσιμότητας και τη διασύνδεση των βάσεων δεδομένων που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας για λόγους ασφαλείας· δηλώνει ήδη από τώρα το ενδιαφέρον του να λάβει υπόψη τα αποτελέσματα μιας τέτοιας εξέτασης στις γνωμοδοτήσεις προς το Συμβούλιο για τα θέματα αυτά·
6. ζητεί με έμφαση από την Επιτροπή να δημοσιεύει σε ετήσια βάση έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της ομάδας των επιτρόπων που είναι αρμόδιοι για τα θεμελιώδη δικαιώματα· ζητεί επίσης με έμφαση από την Επιτροπή να παράσχει το συντομότερο δυνατόν επισκόπηση των δραστηριοτήτων που αναλήφθηκαν και των αποφάσεων που ελήφθησαν από την προαναφερθείσα ομάδα κατά τα τελευταία 2,5 χρόνια·
7. θεωρεί απαραίτητο σε τόσο ευαίσθητες πολιτικές όπως αυτές που άπτονται των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της μετανάστευσης και της ενίσχυσης της ασφάλειας, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να μην προσπαθούν να αντικαταστήσουν τα κράτη μέλη αλλά να παρεμβαίνουν συμπληρωματικά. Θα έπρεπε επίσης να εξασφαλιστεί ότι η κοινοτικοποίηση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε θέματα ποινικής δικονομίας θα συνοδεύεται από δικαίωμα ελέγχου:
  - α) τόσο όσον αφορά το σημερινό δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας των κρατών μελών (το Συμβούλιο θα μπορούσε να δεσμευθεί να ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με βάση το άρθρο 208 της Συνθήκης ΕΚ, να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις στους τομείς που υποδεικνύονται από το ένα τέταρτο των κρατών μελών),
  - β) όσο και σε ό,τι αφορά την αναγνώριση του δικαιώματος στα εθνικά κοινοβούλια να λαμβάνουν θέση επί των προτάσεων που βρίσκονται υπό εξέταση στον τομέα του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Σήμερα, τα εθνικά κοινοβούλια διαθέτουν προθεσμία έξι εβδομάδων προτού αποφανθεί το Συμβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα μπορούσε να δεσμευθεί να μην καταλήγει σε συμφωνία σε πρώτη ανάγνωση με το Συμβούλιο πριν από την παρέλευση της ίδιας προθεσμίας·
8. υπενθυμίζει την ανάγκη να διατηρηθεί μια κάποια συνοχή μεταξύ των νομοθετικών αρμοδιοτήτων σε επίπεδο ΕΕ προβλέποντας για παράδειγμα ότι η νομοθεσία για τη μετανάστευση δεν θα περιορίζεται μόνο στη λαθρομετανάστευση, αλλά θα καλύπτει και τη νόμιμη μετανάστευση·
9. σε ό,τι αφορά την ενδιάμεση συμφωνία περί μητρώου ονομάτων επιβατών (PNR) που συνήφθη με τις ΗΠΑ, εκφράζει τη βαθειά του ανησυχία για την επιστολή των ΗΠΑ σχετικά με την ερμηνεία της συμφωνίας, η οποία δείχνει ότι οι αρχές των ΗΠΑ δίδουν μια ερμηνεία που υπερβαίνει το περιεχόμενο της συμφωνίας, ιδίως σε ό,τι αφορά το

σκοπό της συμφωνίας, την πρόσβαση των υπηρεσιών και οργάνων των ΗΠΑ στα δεδομένα του PNR και τον αριθμό των πεδίων δεδομένων τα οποία μπορούν να συμβουλευτούνται·

10. ζητεί με έμφαση από το Συμβούλιο να εγκρίνει χωρίς καθυστέρηση το σχέδιο απόφασης πλαίσιο σχετικά με ορισμένα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση (COM(2004)0328), λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη γνωμοδότηση την οποία εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 12-04-2005 (T6-0091/2005)·
11. επαναλαμβάνει την ανάγκη, όπως τονίστηκε στο Τάμπερε το 1999:
  - να γενικευθεί η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης για να αποτελέσει ακρογωνιαίο λίθο της νομοθεσίας της ΕΕ·
  - να ενισχυθεί περαιτέρω η πρόσβαση στη δικαιοσύνη όπως προβλέπεται από τις προτάσεις όσον αφορά τη διαμεσολάβηση σε αστικές υποθέσεις, τις μικροδιαφορές και τις διαταγές πληρωμής·
  - να προβλεφθούν μέτρα νομοθετικής εναρμόνισης μόνο μετά από εκτίμηση του αντικτύπου όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα με τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων·
12. τονίζει την ανάγκη να προστατευθεί, ακόμη και σε περίπτωση κοινοτικοποίησης του τρίτου πυλώνα και με την επιφύλαξη των προνομίων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το δικαίωμα των κρατών μελών για αμοιβαία βοήθεια και έλεγχο, όπως συμβαίνει ήδη στην περίπτωση της συνεργασίας Σένγκεν και της συνεργασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας·
13. επικροτεί την πρόσφατη ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που επιδιώκει την καθιέρωση συστήματος αξιολόγησης των πολιτικών του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και υπενθυμίζει ότι η αξιολόγηση αυτή θα έπρεπε:
  - α) να αποτελεί αντικείμενο ετήσιας ανακοίνωσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να μπορεί να τη συζητά σύμφωνα με τις Συνθήκες και με τη συμμετοχή των εθνικών Κοινοβουλίων,
  - β) να εμπλέκει περισσότερο τους εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών, του ακαδημαϊκού κόσμου, στην αξιολόγηση του αντικτύπου των πολιτικών και των μέτρων που σχετίζονται με το ΧΕΑΔ·
14. θεωρεί, τέλος, ότι και οι καλύτεροι των στόχων θα παραμείνουν απλές προθέσεις εάν δεν διατεθούν οι αναγκαίοι ανθρωπίνι και οικονομικοί πόροι:
  - α) με την εφαρμογή σε επίπεδο ΕΕ της αρχής της αλληλεγγύης και της έντιμης συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης και της δημοσιονομικής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών,



- β) με την αναπροσαρμογή των αρμοδιοτήτων των ευρωπαϊκών οργανισμών (Europol, Eurojust, Frontex, Olaf, CEPOL, ...) ώστε να μπορέσουν να υλοποιήσουν τις στρατηγικές προτεραιότητες που καθορίζουν τα κράτη μέλη σε επίπεδο ΕΕ,
- γ) με την παροχή της δυνατότητας για πρόληψη και αντιμετώπιση καταστάσεων πολιτικών κρίσεων διεθνούς εμβέλειας. Στον τομέα αυτό υπάρχει πλέον σχετική εμπειρία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Επιτροπής και γενικής γραμματείας του Συμβουλίου για τη συγκέντρωση, σε πολύ σύντομες προθεσμίες, των αναγκαίων ανθρώπινων, τεχνικών και χρηματοδοτικών πόρων·
15. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δεσμευθεί να επιταχύνει την εφαρμογή του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς και να τηρεί ενήμερο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την πρόοδο των εργασιών και να εκθέτει τους λόγους των καθυστερήσεων που έχουν ήδη διαπιστωθεί ή ενδέχεται να προκύψουν·
16. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.